

Jak neplakat když láska odchází,
když nastává čas krutejch nesnází?
Jak neoblíkat černej gabardén,
když odešel můj krásnej sen?

Ted' horečka mi slíbá ze rtů růž
a kapky deště vyleští můj nůž.
Tvá lhostejnost mi rozhřešení dá.
Adié, lásko. Slunce zapadá.

R: Na máry padá déšť, na čáky funebráků,
na trika frajerů a šosy starejch fraků.
Mý šimi střevíce jsou blátem naleštěný
a celý Olšany jsou jako ubrečený.

Za rakví šlapou holky, co jsi znal
a vrchní z knajpy, kam jsi chodíval.
A waldhorny se lesknou mosazí.
Vítr a déšť tě provází.

Pár černejch bouřek vrhá smutnej stín
a jedna z nich se ptá, co o tom vím.
A zatím vrány zpívaj árie.
Adié, lásko. Lásko, adié.

R: Na máry padá déšť, na čáky funebráků,
na trika frajerů a šosy starejch fraků.
Mý šimi střevíce jsou blátem naleštěný
a celý Olšany jsou jako ubrečený.

A ted' mi třeba pouta můžou dát.
Už nechci nic, jen tmu, jen tmu a spát.
Ať nikdo z vás se neptá jak mi je.
Adié, lásko. Lásko, adié.